Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

WARSZAWA №. 2. 25 marca 1927 r.

11.

Przedłużenie terminu ważności zezwolenia na studja elektryfikacji kolei wąskotorowej Jabłonna—Wawer—Otwock.

Pan Minister Komunikacji decyzją z dnia 14 lutego 1927 r. przedłużył na mocy art. 6 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (D. U. № 88, poz. 646) o dalsze sześć miesięcy, t. j. do dnia 17 sierpnia 1927 r., termin ważności zezwolenia na czynienie studjów dodatkowych, celem sporządzenia projektu technicznego zelektryfikowania wąskotorowej kolei użytku publicznego od Jabłonny przez Wawer do Otwocka, udzielonego rozporządzeniem z dnia 17 sierpnia 1926 r. № V-6142/16-b/26 Wice-Dyrektorowi Zarządu Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych Panu Aleksandrowi Wilamowskiemu, zamieszkałemu w Warszawie i działającemu z ramienia tego Zarządu.

12.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji z dnia 31 stycznia 1927 r. № I. 2231/2/27 w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25 o ujednostajnieniu stanowisk wzgl. tytułów służbowych na kolejach państwowych (Dz. U. M. K. № 2/25).

Słowo „**elektryczny**", użyte do określenia odnośnej służby „warsztatów i stanowisk, jak służba elektryczna", „warsztaty elektryczne" i t. d., należy zastąpić słowem „**elektrotechniczny**". Wymienione terminy winny zatem w przyszłości brzmieć: „Służba **elektrotechniczna**, warsztaty **elektrotechniczne** i t. d."

Odnośne zmiany należy w wyżej wymienionem rozporządzeniu przeprowadzić na stronicy 21, rubr. 5 i 6, stronicy 45 rubr. 3, stronicy 66/67 rubr. 2 — 3, stronicy 68 rubr. 2, stronicy 70 rubr. 2, stronicy 74 rubr. 3, stronicy 112 rubr. 2 — 3, stronicy 114 rubr. 2, stronicy 116 rubr. 2, stronicy 118 rubr. 2.

Zmiana regulaminów dla Dyrekcji Kolei Państwowych, oraz regulaminów Oddziałów Dyrekcji Kolei Państwowych w powyższym kierunku zarządzona będzie osobno.

Za Ministra
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

13.

SPROSTOWANIE

okólnika Ministra Komunikacji № I/1312/2/27 z d. 28 stycznia 1927 r. do wszystkich Dyrekcyj P. K. P. w sprawie dodatków nocnych dla pracowników kolejowych (Dz. U. M. K. № 1 z d. 8 lutego 1927 r.).

W p. 1-ym § 1-go wyżej wspomnianego okólnika należy: w wierszu 3-m po wyrazie „starszego przetokowego", wpisać wyraz „przetokowego", opuszczony z powodu niedopatrzenia przy korekcie.

14.

P R Z E P I S Y

tymczasowe z dnia 3 lutego 1927 r. № I/2380/2127 o oddawaniu dostaw i robót na Polskich Kolejach Państwowych.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1.

Zamówienia na dostawy i roboty dla Polskich Kolei Państwowych są dawane w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa przez urzędy kolejowe lub przez osoby z urzędu do tego upoważnione, w granicach uprawnień, określonych odnośnymi regulaminami i na zasadzie postanowień niniejszych przepisów.

II. POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE.

a) Sposoby udzielania zamówień.

§ 2.

Wszelkie zamówienia na dostawy i roboty dla Polskich Kolei Państwowych są udzielane w zasadzie w drodze pisemnego przetargu ofertowego publicznego lub ograniczonego, a tylko w pewnych niżej w § 3 wskazanych wypadkach z wolnej ręki.

§ 3.

Zamówienia mogą być dawane z wolnej ręki w następujących wypadkach:

1) jeżeli wykonanie roboty lub dostawy pozostaje w związku z działaniami wojennemi,

2) jeżeli odbycie przetargu może ujawnić tajemnicę państwową,

3) w wyjątkowych okolicznościach jak katastrofy żywiołowe lub inne nagłe wypadki, kiedy interes kolei wymaga natychmiastowego wykonania pewnej roboty lub dostawy,

4) jeżeli zamówienie jest konieczne dla celów naukowych lub doświadczalnych albo gdy przedmiot dostawy lub roboty wymaga pewnej specjalnej fachowej znajomości rzeczy, lub też wyłączność wykonania danego przedmiotu zastrzeżona jest zarejestrowanym patentem, bądź sam przedmiot korzysta z ochronnej marki fabrycznej i wykonania zamówienia może podjąć się tylko firma, posiadająca patent lub prawo używania ochronnego znaku fabrycznego,

5) jeżeli wskutek niedotrzymania przez przedsiębiorcę umowy, urząd, który powierzył dostawę lub robotę, zmuszony jest do zarządzenia wykonania udzielonego zamówienia przez osobę trzecią na rachunek przedsiębiorcy.

6) jeżeli przetarg ofertowy nie dał żadnego wyniku lub dał wynik dla Skarbu Państwa ujemny,

7) jeżeli zamówienie na dostawę lub robotę nie przekracza kwot ustalonych odnośnemi regulaminami dla zakupów z wolnej ręki.

b) Wezwanie do składania ofert.

§ 4.

Pisemne przetargi ofertowe są dwojakie a to:

1) przetargi publiczne,

2) przetargi ograniczone.

Publiczny przetarg ofertowy winien być poprzedzony publicznem wezwaniem do składania ofert.

Wezwanie do przetargu publicznego należy zamieścić najmniej na 4 tygodnie przed wyznaczonym terminem do składania ofert w całej osnowie w pismach ustalonych przez M. K., zaś w krótkiem streszczeniu w najpoczytniejszem piśmie codziennem, względnie czasopiśmie, wychodzącem w miejscu dostawy i produkcji nabywanego materjału, oraz wywiesić na tablicy urzędowej Urzędu, przeprowadzającego przetarg. Umieszczenie na tablicy urzędowej ma pozostawać przez cały czas aż do dnia przetargu. Niezależnie od powyższego należy rozesłać zawiadomienia o wyznaczonym terminie przetargu publicznego tym firmom, których udział w przetargu jest pożądany.

Interesowani mają prawo przeglądać wezwanie i warunki dostawy lub roboty w Urzędzie wskazanym w wezwaniu do składania ofert. Właściwe władze mogą nadto zarządzić by i w innych urzędach równocześnie z ogłoszeniem były dostępne do przejrzenia egzemplarze wezwania wraz z możliwie całkowitym zbiorem odnośnych dokumentów w odpisach.

Interesowani mogą otrzymać kopię warunków dostawy lub roboty za zwrotem kosztów kopji; dopuszczalne jest sporządzanie odpisów przez interesowanych.

Przy przetargach ograniczonych Urząd, mający dokonać zakupu, zwraca się do wszystkich znanych mu solidnych firm danej gałęzi z pisemnem zaproszeniem złożenia oferty; zaproszenie do przetargu winno być rozesłane przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem wyznaczonym do składania ofert.

Zastosowanie przetargu ograniczonego jest dozwolone w następujących wypadkach:

1) jeżeli ogłoszenie przetargu (nieograniczonego) publicznego nie jest wskazane ze względu na ważne interesy państwa,

2) jeżeli do wykonania dostawy lub roboty wymagane jest posiadanie jakichś specjalnych maszyn i urządzeń, będących własnością tylko pewnej ograniczonej ilości przedsiębiorców, albo też jeżeli wymagane jest specjalne doświadczenie przedsiębiorcy lub specjalne wiadomości fachowe,

3) jeżeli zapotrzebowanie jest tak pilne, że niema czasu na przeprowadzenie przetargu publicznego,

4) jeżeli wartość dostawy lub roboty nie przekracza kwot ustalonych odnośnymi regulaminami dla zakupów z przetargu ograniczonego.

§ 5.

Wezwanie do składania ofert winno zawierać:

1) nazwę i miejsce siedziby urzędu,

2) wskazanie przedmiotu dostawy lub roboty wraz ze wszystkiemi ogólnemi i szczegółowemi warunkami ich wykonania,

3) termin, w ciągu którego lub na który ma być dostawa lub robota wykonana,

4) określenie w jaki sposób mają być składane oferty,

5) wskazanie miejsca i terminu składania ofert,

6) określenie wysokości wadjum,

7) wskazanie w jakiej kasie państwowej winno być złożone wadjum i że kwit winien być dołączony do oferty, oraz że wadjum podlega zwrotowi po zakończeniu rozprawy ofertowej lub po podpisaniu umowy,

8) wskazanie skutków prawnych złożenia oferty, polegających na utracie wadjum w razie cofnięcia złożonej oferty w czasie rozprawy ofertowej, jak również w wypadku odmowy stawienia się do podpisania umowy po przyjęciu przez Urząd złożonej oferty,

9) wskazanie, czy dopuszczalne jest częściowe wykonanie dostawy lub roboty i określenie w takim razie warunków składania ofert, a następnie wykonania dostawy lub roboty,

10) wskazanie, że oferta winna zawierać szczegółowe zestawienie kosztorysu, jak również, o ile przedmiot dostawy lub roboty na to zezwala, podawać wagę, cenę jednostkową lub ceny za sztukę, bądź jednostkę miary albo wagi, wreszcie sumę ogólną. Ceny winny być podane cyframi i słowami,

11) w razie dopuszczalności cen ruchomych, wskazanie, iż oferowane ceny winny być rozłożone na czynnik stały i czynnik zmienny i uwzględ-

niać warunek, że zmiana cen jest dopuszczalna, jednak tylko w okresie umówionego terminu dokonania dostawy lub roboty,

12) dokładne wskazanie dnia i godziny oraz miejsca otwarcia ofert

13) wskazanie urzędu, terminu i godzin, w których zainteresowani' mogą przeglądać wszelkie materjały, dotyczące zamierzonej dostawy lub roboty, jak również otrzymywać za określoną opłatą odpisy z odnośnych dokumentów lub sporządzać z tychże materjałów notatki,

14) wskazanie, że rozmiar dostawy lub roboty może być zwiększony lub zmniejszony i że dostawa względnie robota może być podzielona,

15) wskazanie wymaganego terminu ważności oferty z zaznaczeniem, że jeżeli dostawca tego terminu nie może akceptować, to winien sam ustalić termin ważności swej oferty,

16) wskazanie, że przetarg może być unieważniony bez podania powodów i że urzędowi przysługuje prawo wyboru dostawcy bez względu na cenę,

17) wskazanie, że nieuwzględnione oferty pozostaną bez odpowiedzi,

18) wskazanie wysokości zaliczki, jeżeli urząd zamawiający uprzednio wyjednał zezwolenie na jej wypłacenie,

19) wskazanie żądania kaucji przy zawieraniu umowy (w wysokości od 5 do 10% wartości dostawy).

§ 6.

Jeżeli dostawa obejmuje kilka artykułów, z których każdy jest wytwarzany przez inną gałęź przemysłu, należy wówczas, o ile możności, dopuścić do składania ofert na każdy z takich artykułów oddzielnie.

Przy większych ilościowo dostawach jednego rodzaju przedmiotów, należy również w miarę możności dopuścić do składania ofert na dostawy częściowe.

Przy zamówieniu na większe roboty, dopuszczalne jest składanie ofert na poszczególne kategorje robót.

§ 7.

Wniesienie oferty winno być poprzedzone złożeniem przepisanego wadjum.

Wadja winny być pobierane w wysokości od 1% do 10% wartości oferowanej dostawy lub roboty.

Wadja winny być składane w sposób ustalony obowiązującemi zarządzeniami Ministerstwa Skarbu.

Według obecnie obowiązujących zarządzeń, wadja mogą być składane:

1) w gotowiźnie lub czekach, z załączeniem listu banku, stwierdzającego, że pokrycie czeku zostanie zatrzymane przez cały czas aż do chwili zwrotu bankowi czeku,

2) w książeczkach wkładkowych lub asygnatach kasowych, płatnych okazicielowi, wydawanych przez banki lub kasy oszczędności, uprawnione do ich wydawania,

3) w papierach państwowych, obliczanych po kursie ogłaszanym przez Ministerstwo Skarbu,

4) w innych papierach pupilarnych, po kursie 80% ceny giełdowej,

5) w akcjach dopuszczonych do urzędowego obrotu na jednej co najmniej z giełd krajowych, obliczanych po kursie równym 50% kursu giełdowego,

6) w listach gwarancyjnych banków, upoważnionych ogólnie przez Ministersiwo Skarbu do wydawania gwarancji, oraz w listach gwarancyjnych innych banków, z załączeniem przychylnej opinji Ministerstwa Skarbu,

7) w wekslach z dwoma lub więcej podpisami, z załączeniem przychylnej opinji Ministerstwa Skarbu,

8) w sola wekslach firm akredytowanych w Banku Polskim powyżej 100.000 zł.

§ 8.

Od złożenia wadjum przy przetargach publicznych mogą być zwalniane firmy za zgodą Ministerstwa Komunikacji. Przy przetargach ograniczonych o zwalnianiu od złożenia wadjum decyduje urząd ogłaszający przetarg.

c) Składanie ofert.

§ 9.

Ofertę z kwitem Kasy Państwowej na złożone wadjum, oraz z odpowiedniemi załącznikami, jeżeli tego wymaga wezwanie do składania ofert, należy złożyć przed upływem terminu wyznaczonego na przetarg ofertowy.

W tymże okresie czasu dopuszczalna jest zmiana, uzupełnienie lub cofnięcie oferty. W razie zmiany, uzupełnienia lub cofnięcia oferty należy na kopercie niefirmowej czystej (§ 10) położyć tylko napis: „zmiana oferty na dostawę . . . . .” lub „uzupełnienie oferty na dostawę” lub wreszcie „cofnięcie oferty na dostawę . . .”.

W razie cofnięcia oferty, wadjum zwraca się po przetargu ofertowym.

§ 10.

Ofertę i załączniki zaopatrzone znaczkami stemplowemi w wysokości wymaganej odnośnemi przepisami ustawy stemplowej, należy w zapieczętowanej jednej kopercie firmowej z napisem, wskazującym zawartość, włożyć do koperty bez firmy i nieprzejrzystej, zapieczętować i złożyć urzędowi powołanemu do przyjmowania ofert. Na zewnętrznej, czystej kopercie bez firmy należy położyć tylko napis „oferta na dostawę . . ,” lub „zmiana oferty na dostawę . . . .” lub „uzupełnienie oferty na dostawę . . . .” lub wreszcie „cofnięcie oferty na dostawę . . . . .”.

§ 11.

Koperty z ofertami oraz koperty zawierające cofnięcia, uzupełnienia i zmiany ofert należy wrzucać do specjalnych skrzynek do składania ofert, które każdy urząd winien posiadać w dostępnem dla osób prywatnych miejscu. Tamże należy składać oferty nadsyłane pocztą niezwłocznie po ich otrzymaniu. Skrzynka do ofert winna być zaopatrzona w dwa odmienne zamki względnie plomby lub pieczęcie lakowe i posiadać zabezpieczenie uniemożliwiające wyjęcie oferty przez otwór do jej wrzucenia.

Klucze względni plombownice lub pieczęcie przechowują osoby wyznaczone przez zwierzchnią władzę.

d) Rozpatrywanie ofert.

§ 12.

Urząd, oddający dostawę lub robotę, wyznacza każdorazowo do otwarcia wniesionych ofert, z pośród swoich urzędników, specjalną komisję ofertową, składającą się z osób posiadających doświadczenie i znajomość rzeczy w sprawach administracyjno-gospodarczych.

§ 13.

Otwarcie ofert powinno nastąpić nie później jak w 24 godzin po upływie terminu ustalonego do ich wnoszenia. Jeśli termin ten przypadałby na niedzielę lub święto należy przełożyć go najbliższy dzień powszedni.

W terminie otwarcia ofert komisja ofertowa otwiera pierwsze (zewnętrzne) i drugie wewnętrzne koperty wniesionych ofert oraz koperty zawierające cofnięcia, zmiany, lub uzupełnienia wniesionych ofert.

Oferty otwiera przewodniczący komisji, zwracając uwagę, czy zachowany jest przepisany zewnętrzny wygląd kopert i czy koperty są nienaruszone. Otwarte oferty najpierw cyfruje swem nazwiskiem przewodniczący i daje następnie do przejrzenia i podcyfrowania pozostałym członkom komisji.

Po dokonaniu tych czynności, przewodniczący odczytuje głośno kolejno nazwiska oferentów, treść oferowanej dostawy lub roboty i oferowaną w każdej ofercie cenę. Jednocześnie przewodniczący ogłasza, które oferty zostały zmienione, uzupełnione lub cofnięte.

Komisja dołącza pisma dotyczące cofnięcia, zmiany lub uzupełnienia złożonych ofert do odnośnych ofert i robi odpowiednie adnotacje w spisie złożonych ofert np. „cofnięta pismem z dnia . . . .” „uzupełniona pismem z dnia . . .. .” lub „zmieniona pismem z dnia . . . . .”.

§ 14.

Podlegają odrzuceniu oferty:

1) spóźnione, t. j. wysłane lub złożone po termininie wyznaczonym na składanie ofert,

2) nie odpowiadające warunkom, próbom lub wzorom, które wzięto za podstawę przy wezwaniu do składania ofert,

3) nie zawierające cen, lecz podające jedynie ich obniżenie w stosunku do cen innych ofert,

4) takich przedsiębiorców, którzy nie mają ustawowej zdolności do zawierania umów lub też znajdują się w upadłości,

5) nie odpowiadające wymaganiom § 9.

§ 15.

Przy otwieraniu ofert obecni są członkowie komisji i ewentualnie przedstawicieli Kontroli Państwowej oraz Głównej Inspekcji Komunikacji. Przy otwarciu otert w przetargach ograniczonych lub publicznych (nieograniczonych) dopuszcza się obecność upoważnionych przedstawicieli firm konkurujących po jednym od każdej firmy.

Wprowadzanie jakichkolwiek zmian przez konkurujące firmy w złożonych ofertach przy ich otwarciu, ewentualnie dalszy przetarg ustny są niedpuszczalne.

§ 16.

Z wszystkich czynności opisanych w § 13 spisuje komisja dokładny protokół, w którym uwidoczni nazwiska oferentów, ich siedzibę, przedmiot oferty, ewentualnie cofnięcia, uzupełnienia lub zmiany złożonych ofert, oraz wszelkie inne okoliczności, ważne ze względu na samą czyność otwarcia ofert, a w szczególności zaznacza w jakim stanie znalazła zamki względnie plomby lub pieczęcie przed otwarciem skrzynki, oraz stwierdza, że w otwartych ofertach nie było żadnych innych podskrobań i poprawek lub opuszczenia cen poza temi, które w chwili otwarcia kopert stwierdzono na ofercie podpisami wszystkich członków komisji.

Wszystkie oferty podpisane przez członków komisji mają być załączone do protokółu, który po przeczytaniu podpisują wszyscy członkowie komisji.

e) Ocena przyjęcie i odrzucenie ofert.

§ 17.

Po ukończeniu przetargu, przewodniczący komisji ofertowej składa władzy przełożonej urzędu protokół z przebiegu czynności komisji.

Urząd na podstawie opinji i odpowiedniego wniosku osób powołanych do rozpatrzenia ofert, biorąc również pod uwagę zgłoszone vota seperata, bądź przyjmuje ofertę wybraną jako najdogodniejszą, bądź też odrzuca złożone oferty i wyznacza ponowne wezwanie do składania ofert, bądź wreszcie postanawia oddać dostawę z wolnej ręki (§ 3 pkt. 6).

Do rozpatrywania ofert lub kosztorysów może urząd rozdawczy powołać także w razie potrzeby biegłych z poza obrębu urzędu.

Przy przetargach ograniczonych o przyjęciu oferty decyduje bezwzględnie najniższa cena ofertowa, jeżeli dostawa ma być wykonana ściśle wedle ustalonego przez urząd i znanego oferentom wzoru, względnie warunków technicznych.

§ 18.

Oddanie dostawy lub roboty na podstawie ofert zagranicę jest dopuszczalne za zgodą Ministerstwa Komunikacji, które wydaje odnośne zezwolenia po uprzedniem uzgodnieniu zakupu z Ministerstwem Skarbu.

§ 19.

O przyjęciu ofert należy zawiadomić pisemnie dotyczących oferentów i wezwać ich do podpisania umowy w oznaczonym terminie i miejscu.

f) Umowy i ich wykonanie.

§ 20.

Dostawy i roboty powierza się na podstawie umowy lub zamówienia na warunkach ustalonych i zatwierdzonych przez urząd udzielający zamówienia.

Projekt umowy lub zamówienia według ustalonego wzoru sporządza urząd.

W umowie lub zamówieniach należy dokładnie określić wzajemne prawa i obowiązki stron.

W każdym razie umowa lub zamówienie winny zawierać:

1) dokładne oznaczenie obu umawiających się stron,

2) ścisłe określenie przedmiotu dostawy lub roboty,

3) oznaczenie czasu trwania umowy, ze ścisłem wskazaniem terminu rozpoczęcia, wykonania dostawy lub roboty i ostatecznego terminu jej ukończenia,

4) określenie kary za niedotrzymanie bądź samej umowy bądź terminu ostatecznego lub terminów poszczególnych wykonania dostawy albo roboty; karą tą może być oddanie wykonania dostawy lub roboty osobie trzeciej na rachunek przedsiębiorcy, lub też potrącenie z należności sum, powstałych z pomnożenia umówionej jednostki kary, przez liczbę dni opóźnienia, wreszcie określenie okoliczności przy jakich umowa może być unieważniona,

5) wysokość kaucji, jej formę i sposób złożenia, oraz warunek zwrotu kaucji po zadawalniającym wykonaniu umowy,

6) warunki i sposób przyjęcia oraz odrzucenia wykonanej dostawy lub roboty,

7) umówioną cenę za dostawę lub robotę,

8) przy cenach ruchomych sposoby i warunki sprawdzania rachunków za wykonane dostawy lub roboty,

9) sposoby i warunki wypłacania należności za wykonane dostawy lub roboty oraz wysokość wypłacić się mającej zaliczki i sposób jej umorzenia podczas wykonywania dostawy lub roboty,

10) zastrzeżenie, że przedsiębiorca w określonym terminie, licząc od dnia ostatecznego ukończenia powierzonej roboty, odpowiada za wszelkie uszkodzenia i niedokładności, jakie powstałyby z jego winy i obowiązuje się naprawić je natychmiast własnym kosztem,

11) zastrzeżenie odnośnie prawa zwiększenia lub zmniejszenia dostawy o pewien procent,

12) wskazanie właściwości sądu przy ewentualnych sporach.

Umowa lub zamówienie z wymienionemi w niej załącznikami stanowi jedną całość i winny być opłacone stemplem.

Przyjęcie zamówienia i zgodę na wymienione w niem warunki winien dostawca względnie przedsiębiorca potwierdzić pisemnie.

§ 21.

Odbiór dostaw lub robót uskutecznia się zależnie od umowy, każdorazowo po częściowem wykonaniu dostawy lub roboty lub też po ich całkowitem wykonaniu. Odbiór dokonywa się w miejscu wskazanem w umowie względnie zamówieniu i przeprowadza się wedle możności w nieprzerwanym ciągu przez komisję odbiorczą.

W skład komisji odbiorczej nie powinnv wchodzić o ile możności, osoby, które brały udział w rozpatrywaniu ofert i oddaniu dostawy lub roboty.

Z każdej swej czynności komisja odbiorcza sporządza szczegółowy protokół, który winien zawierać również wniosek komisji dla urzędu o przyjęciu albo odrzuceniu wykonanej dostawy lub roboty. Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 22.

Należności za wykonaną dostawę lub robotę winny być wypłacone przedsiębiorcom lub dostawcom na zasadzie aktów odbioru oraz sprawdzonych i przyjętych rachunków w terminach ustalonych w umowie względnie w zamówieniu.

Regulowanie należności nie powinno podlegać żadnym ograniczeniom ani zwłoce. Odnośne warunki winne być szczegółowo omówione w umowie względnie w zamówieniu.

W wypadku częściowych dostaw i robót, uwarunkowanych w umowie, należy zawsze osobno zestawiać rachunki i osobno uiszczać za nie całkowitą zapłatę.

Wypłacone zaliczki winny być potrącane przy regulowaniu rachunku za wykonane dostawy lub roboty, stosownie do postanowień umowy.

Zaliczki wypłacane na dostawy i roboty winny być zabezpieczone w sposób przepisany przez Ministerstwo Skarbu dla składania wadjów, z wykluczeniem sola weksli; prócz tych zabezpieczeń można przyjąć zabezpieczenie hipoteczne lecz tylko na pierwszym numerze nieruchomości w 50% do 75% ich wartości; szacunek nieruchomości, o ile chodzi o budynki miejskie, może być przyjęty według oceny zakładu ubezpieczeń, o ile zaś chodzi o nieruchomości wiejskie, według oszacowania urzędowego komisji wojewódzkich, albo też według oszacowania instytucji kredytu długoterminowego, która udziela na tę nieruchomość kredytu.

§ 23.

Dla zabezpieczenia sprawności wykonania umowy przez dostawcę lub przedsiębiorcę, należy żądać od niego złożenia kaucji, której wysokość i forma winna być ustalona w umowie.

Kaucja ma być składana w sposób przewidziany dla wadjów, z tem jednak ograniczeniem, że sola weksle mogą być przyjmowane tylko w wyjątkowych wypadkach od firm poważnych i dobrze znanych urzędowi udzielającemu zamówienia, akredytowanych w Banku Polskim powyżej 100.000 zł. Za kaucję może być przyjęte również zabezpieczenie hipoteczne na zasadach, ustanowionych dla zaliczek.

§ 24.

Niniejsze przepisy obowiązują analogicznie i przy sprzedaży mienia skarbowego.

III. ODPOWIEDZIALNOŚĆ URZĘDNIKÓW.

§ 25.

Na urzędnikach, nie stosujących się do niniejszych przepisów ciąży odpowiedzialność dyscyplinarna, niezależnie od odpowiedzialności karno-sądowej i majątkowej stosownie do ustaw karnych i cywilnych w wypadku spowodowania szkody dla Skarbu Państwa.

Urzędnicy, winni przestępstw z chęci zysku, popełnionych przy wykonywaniu niniejszych przepisów, jak również przy samych dostawach i robotach, ponoszą odpowiedzialność karno-sądową i dyscyplinarną.

§ 26.

Niniejsze przepisy wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia i jednocześnie tracą moc wszystkie dotychczasowe zarządzenia, dotyczące rozdawnictwa dostaw.

Warszawa, d. 3 lutego 1927 r.

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki*

№ I. 2380/2/27.

15.

PRZEPISY

o używaniu wagonów towarowych do przewozu poczty.

W myśl § 3 rozporządzenia Ministrów: Kolei i Przemysłu i Handlu z dnia 19 listopada 1925 r. ogłoszonego w Dz. U. R. P. № 121 z dn. 17 grudnia 1925 r. pod poz. 870, zarządza się w sprawie używania wagonów towarowych do przewozu poczty, co następuje:

1) Urzędy pocztowe mogą w razie potrzeby używać krytych wagonów towarowych jako dodatkowych wagonów pocztowych do stałego lub okolicznościowego przewozu ładunku pocztowego.

2) O dostarczenie wagonów towarowych, potrzebnych do przewozu poczty, urzędy pocztowe zwracają się bezpośrednio do miejscowych urzędów stacyjnych. Urzędy stacyjne są obowiązane wagony towarowe, żądane do tego celu przez urzędy pocztowe, dostarczać poza kolejnością bez wyjednywania osobnych zezwoleń swych władz przełożonych i doczepiać do pociągów umówionych każdorazowo z urzędami pocztowemi przy uwzględnieniu dopuszczalnego obciążenia tych pociągów i bez zmniejszenia w nich ilości wagonów osobowych.

Kryte wagony towarowe, dostarczone na dodatkowe wagony pocztowe, winny być w stanie nieuszkodzonym, ile możności bez pomostów i budek hamulcowych, oraz zdatne w myśl przepisów kolejowych do biegu w danym pociągu, wyznaczonym do ich transportu.

3) Pojemność wagonów towarowych, użytych do przewozu paczek, musi być przez wysyłające urzędy pocztowe należycie wyzyskana.

4) Przewóz dodatkowych wagonów pocztowych uskutecznia się wszystkiemi pociągami z wyjątkiem pośpiesznych. Dodatkowe wagony pocztowe, nie konwojowane przez funkcjonarjuszów pocztowych, muszą być zamknięte plombami i kłódkami urzędów pocztowych oraz opatrzone przez te urzędy adresami obustronnie umieszczonemi.

Zamknięty dodatkowy wagon pocztowy winien być ustawiony ile możności bezpośrednio za wagonem pocztowym, jeśli taki wagon w danym pociągu kursuje. Umieszczenie dodatkowega wagonu pocztowego za stale kursującym wagonem pocztowem jest obowiązkowe, jeśli dodatkowy wagon jest konwojowany przez funkcjonarjusza pocztowego. W tym celu można wagon pocztowy wraz z dodatkowym wyjątkowo umieścić na końcu pociągu, jeśli tego względy techniczne kolejowe wymagają.

5) Urzędy pocztowe zamawiają wagony towarowe, potrzebne na dodatkowe wagony pocztowe, w miejscowych urzędach stacyjnych na 6 godzin przez odejściem pociągu, do którego mają być dodane. Zamawianie uskutecznia się na podstawie listu transportowego (wzór 1), który jednocześnie służy za dowód przewozowy. List transportowy wystawia się w 3-ch egzemplarzach przez kalkę na druku pocztowym № 412. Na każdy wagon wystawia się osobny list transportowy.

Formularze listu transportowego są zszyte w bloki po 300 sztuk i ponumerowane od 1 do 100 w ten sposób. że każde 3 egzemplarze formularza zaopatrzone są jednym i tym samym numerem.

Urząd pocztowy wysyłający wypełnia egzemplarze listu transportowego z wyjątkiem odległości taryfowej, należności za przewóz, serji i numeru wagonu, oraz ilości osi, poczem stempluje je datownikiem, podpisuje w właściwem miejscu i wręcza urzędowi stacyjnemu wraz z całym blokiem.

Urząd stacyjny uzupełnia wszystkie egzemplarze listu transportowego podaniem serji i numeru wagonu, ilości osi, odległości w kilometrach taryfowych i należności za przewóz, poczem po umieszczeniu odcisku stempla stacyjnego i podpisu zatrzymuje pierwsze 2 egzemplarze, trzeci zaś pozostawia w bloku, który zwraca urzędowi pocztowemu.

Dopełnienie tych formalności jest równoznaczne z dokonaniem zamówienia wagonu i nadania ładunku pocztowego do przewozu.

Listy transportowe na dodatkowe wagony pocztowe, wysyłane przez zagraniczne urzędy pocztowe, wystawia w analogiczny sposób graniczny polski urząd pocztowy lub stacyjny zależnie od porozumienia się właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z Dyrekcją Kolei Państwowych co do każdego granicznego przejścia kolejowego. Porozumienie to musi być poprzednio zatwierdzone przez Ministerstwo Komunikacji i Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

6) Należność za przewóz dodatkowych wagonów pocztowych nadawcze urzędy stacyjne kredytują za okresy miesięczne na rachunek Dyrekcji Poczt i Telegrafów, wymienionej w liście transportowym.

Pierwszy egzemplarz listu transportowego, punkt 5, służy za dowód przewozowy, drugi zaś egzemplarz pozostaje na stacji nadania do celów rozrachunkowych.

7) Należności przewozowe za dodatkowe wagony pocztowe oblicza się według obowiązującej w danym roku budżetowym jednostki opłaty od osi i kilometra taryfowego dokonanych przewozów wagonów. niezaeżnie od wagi ładunku i rodzaju pociągu.

8) Dyrekcje Kolei Państwowych przesyłają wskazanym w p. 6 Dyrekcjom Poczt i Telegrafów rachunki kredytowe za dodatkowe wagony pocztowe w 1 egzemplarzu najpóźniej w ciągu drugiego miesiąca, następującego po miesiącu, w którym wagonów dostarczono.

Rachunki kredytowe, dostarczonych poczcie wagonów towarowych, mają zawierać: datę wysłania wagonów, serje i numery wagonów wysłanych, numery pociągów, w których je wysłano, stacje nadania i przeznaczenia, drogę przewozu, odległości taryfowe, jednostkę opłaty i kwoty należności przewozowych.

Dyrekcje Kolei Państwowych są obowiązane przed wysłaniem rachunków uzgodnić z Dyrekcjami Poczt i Telegrafów wysokość należności przypadających do wypłaty. Dyrekcje Poczt i Telegrafów mają przedstawione rachunki wyrównać w ciągu 15 dni od daty ich otrzymania, przekazując na rzecz Dyrekcyj Kolei Państwowych kwoty rachunków do instytucyj wskazanych przez te Dyrekcje.

9) Urzędy pocztowe przedstawiają przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w ciągu trzech pierwszych dni każdego miesiąca trzecie egzemplarze listów transportowych wraz z wykazem dodatkowych wagonów pocztowych, wysyłanych w ubiegłym miesiącu.

10) Urzędy stacyjne są obowiązane zamówione wagony towarowe na dodatkowe wagony pocztowe oraz nadeszłe takie wagony z ładunkiem pocztowym, dostawiać ile możności najrychlej do miejsca wyznaczonego w porozumieniu z urzędami pocztowemi.

O nadejściu dodatkowego wagonu pocztowego winien urząd stacyjny jego przeznaczenia zawiadamiać niezwłocznie odbiorczy urząd pocztowy.

11) Oddanie zamkniętego dodatkowego wagonu pocztowego do transportu, wzgl. do wyładunku, winno odbywać się na miejscu wyznaczonem do jego naładunku wzgl. wyładunku.

Przy oddawaniu zamkniętego dodatkowego wagonu pocztowego są obowiązani funkcjonarjusze urzędu odbierającego stwierdzić stan zewnętrzny wagonu i jego zamknięcia. Wszelkie uszkodzenia, któreby wskazywały na możliwość naruszenia ładunku, winny być twierdzone protokólarnie przy udziale funkcjonarjuszów urzędu pocztowego i stacyjnego, przyczem należy ustalać ubytek ładunku względnie ilość przedmiotów naruszonych.

12) Urzędy pocztowe są obowiązane, otrzymane dodatkowe wagony pocztowe, niezwłocznie wyładowywać, w każdym razie w terminie ulgowym dla zwykłych wagonów towarowych (10 godzin służbowych).

Odbiór i wyładowanie dodatkowego wagonu pocztowego potwierdza urząd pocztowy urzędowi stacyjnemu w liście transportowym, stanowiącym dowód przewozowy tego wagonu, przez zaznaczenie w nim czasu odbioru i wyładowania oraz umieszczenie odcisku datownika i podpisu.

13) Warunki i sposób wysyłania zamkniętych oodatkowych wagonów pocztowych do zagranicznych urzędów pocztowych unormują Zarządy pocztowy i kolejowy co do każdego przejścia kolejowego na podstawie porozumienia z zainteresowanemi Zarządami zagranicznemi.

Za Ministra
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

Wzór 1 druk 412 (Przepisy o używaniu wagonów towarowych do przewozu poczty Cz. I p. 5 Cz. II p. 8).

LIST TRANSPORTOWY № 1

na przewóz ładunku pocztowego w 2 osiowym wagonie towarowym № 173576.................... serji Kd.

od stacji Warszawa Główna do stacji Kraków
dodanym dnia .... 15 m. stycznia 1927 r.
do pociągu № 13
dla urzędu pocztowego Kraków 2

Przebieg wagonu 364 km. taryfowych

Należność przewozową w kwocie .... zł. .... gr. kredytuje się na rachunek Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Urząd pocztowy wysyłający	Zawiadowca stacji nadania
podpis	podpis
stempel	stempel

Wagon № 173576 oddano do wyładowania dn. 16/I o godz. 12.00
wyładowano dn. 16/I .... o godz. 15.00

Zawiadowca stacji przeznaczenia	Urząd pocztowy odbiorczy
podpis	podpis
stempel	stempel

16.

OKÓLNIK

Ministra Komunikacji № I/4520/2/27 z dnia 8 marca 1927 r. do wszystkich Dyrekcyj P. K. P. w sprawie dodatku dla dyspozytorów parowozowni.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 15 lutego 1927 r. uchwaliła co następuje:

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. R. P. № 116 poz. 924) uchwala się co następuje:

§ 1.

Dyspozytorom parowozowni przyznaje się, z uwagi na szczególne właściwości ich służby, specjalny dodatek do uposażenia w kwotach po 50 zł. miesięcznie.

W razie urlopu, choroby lub chwilowego zajęcia na innem stanowisku pozostawia się ten dodatek na przeciąg 3 dni, licząc od dnia przerwy w wykonywaniu czynności dyspozytora, poczem wstrzymuje się dalszą wypłatę dodatku, a odpowiednia kwota przypada zastępcy, o ile tenże nie pobiera już takiego dodatku.

§ 2.

Dyspozytorzy parowozowni zatrudnieni na obszarze w. m. Gdańska, otrzymują powyższy dodatek w guldenach gdańskich według stosunku 1 zł. = 1 gd. gd.

§ 3.

Dodatki powyższe wypłaca się co miesiąc z dołu.

§ 4.

Uchwała niniejsza obowiązuje od dnia 1 lutego 1926 r.

Z dodatku, przypadającego za czas od 1 lutego 1926 r., należy potrącić wypłacane za ten sam czas dodatki godzinowe.

Równocześnie należy wstrzymać dalszą wypłatę dodatku godzinowego wymienionym pracownikom.

Wydatek spowodowany wypłatą powyższego dodatku za czas od 1 lutego 1926 r. do 31 marca 1927 r. należy zarachować na dział 2 rozdział 4 B. § 1 poz. 7, zaś od dnia 1 kwietnia 1927 r. na dział 2 rozdział 4 B. § 1-a poz. 1.

Minister:
(—) *Romocki*

17.

SPROSTOWANIE.

W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 24 stycznia 1927 r. № V/7360/16/26 o utworzeniu Zarządu Budowy Kolei Państwowej Bydgoszcz—Gdynia i zniesieniu kierownictwa budowy kolei państwowej Kalety—Podzamcze, ogłoszonem w Dz. Urz. M. Kom. № 1 poz. 5, należy w wierszu pierwszym zamiast słów **„12 lipca 1924 r."** napisać **„12 czerwca 1924 r."**, prostując tem omyłkę, która zaszła w druku.

ZAWIADOMIENIA:

W niżej podanych №№ „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" ogłoszone zostały następujące ustawy i rozporządzenia, dotyczące bezpośrednio lub pośrednio Ministerstwa Komunikacji:

№ Dzien. Ust. R. P.	1927 r. data	Pozycja	Treść rozporządzenia
5	20/I	25	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów.
6	26/I	37	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dn. 18 stycznia 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych, o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla węgla kamiennego w komunikacji polsko-austrjackiej.
"	"	38	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dn. 18 stycznia 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych, o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla węgla kamiennego w komunikacji polsko-austrjackiej.
7	31/I	55	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dn. 26 stycznia 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych, o wprowadzeniu bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei polskich, czeskosłowackich i austrjackich z jednej a stacjami kolei bułgarskich z drugiej strony.
9	5/II	72	Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1926 r. w sprawie zmian niektórych postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.
10	11/II	78	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1927 r. w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

№ Dzien. Ust. R. P.	1927 r. data	Pozycja	Treść rozporządzenia
11	14/II	90	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 stycznia 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o tymczasowym przewozie przesyłek kolejowych od i do stacyj będącej w budowie państwowej normalnotorowej linji Kalety—Podzamcze.

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE KOMUNIKACJI.

Mianowania:

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Komunikacji powołał w charakterze Radcy Nadzwyczajnego Rady Prawniczej:

Rozporządzeniem z dnia 12 lutego 1927 r.:

Zajasa Jana, Naczelnika Wydziału Ministerstwa Komunikacji.
№ Pr. 1153/27.

Minister Komunikacji mianował:

Rozporządzeniem z dnia 2 marca 1927 r.:

Matogę Witolda — urzędnikiem kontraktowym z uposażeniem VI grupy w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
№ Pr. 1329/27.

D-ra Kuleszę Józefa—urzędnikiem kontraktowym z uposażeniem VI grupy w Wydziale Sanitarnym.
№ Pr. 1330/27.

Przeniesienie:

Minister Komunikacji przeniósł do służby w Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku:

Rozporządzeniem z dnia 21 lutego 1927 r.:

Greffkowicza Zygmunta, Referenta Ministerstwa Komunikacji — z dotychczasowem uposażeniem VII grupy.
№ I. 3942 1-C/27.

Zwolnienie ze służby:

Minister Komunikacji zwolnił ze służby państwowej na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej:

Rozporządzeniem z dnia 28 lutego 1927 r.:

Jakubowskiego Czesława, St. Referenta w Wydziale Sanitarnym Ministerstwa Komunikacji.
№ Pr. 1199/27.

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH P. K. P.:

Mianowania:

Plocer Stanisław, Kierownik Działu w Wydziale Prawnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie — Naczelnikiem Wydziału Prawnego tej samej Dyrekcji.
№ I. 19854/1-J/26.

Zborowski Jakób, Starszy Referendarz i Kontroler Wydziałowy Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie—Naczelnikiem Wydziału Kontroli Dochodów tej Dyrekcji.
№ I. 23983/1-J/26.

Inż. Szałowicz Zenobjusz, referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — Kierownikiem Działu Mechanicznego w Wydziale Kolei Wąskotorowych tejże Dyrekcji.
№ I. 1930/1-F/27.

Iwaszkiewicz Wacław, starszy asesor Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — Kierownikiem Działu Eksploatacyjnego w Wydziale Kolei Wąskotorowych tejże Dyrekcji.
№ I. 24007/1-F/26.

Inż Czajkowski Wacław, starszy referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie — Naczelnikiem VIII Oddziału Drogowego Warszawa-Wschodnia tejże Dyrekcji.
№ I. 22155/1/26.

Adamski Jan, starszy asesor Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie — Kierownikiem Działu Osobowego w Wydziale Osobowym tejże Dyrekcji.
№ I. 2408/1-F/27.

Pisarek Edward, Naczelnik Wydziału Osobowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — Naczelnikiem Wydziału Rachunkowego tejże Dyrekcji.
№ I. 2914/1-F/27.

Inż. Krug Wilhelm, starszy referendarz k. p. — kontrolerem drogowym w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.
№ I. 2349/27.

Inż. Janas Franciszek, Kierownik Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie — Naczelnikiem tego Wydziału.
№ I. 450/27.

Inż. Kukuk Natan, st. referendarz k. p.— Kierownikiem Działu Technicznego w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.
№ I. 3412/27.

Inż. Lewicki Włodzimierz, radca kolei państwowych — Kierownikiem Działu Ewidencji i Kontroli Materjałów w Wydziale Rachunkowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.
№ I. 3433/27.

Dr. Ignacy Mojkowski, lekarz rejonowy Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie — lekarzem sanitarnym w Wydziale Sanitarnym tej samej Dyrekcji.
№ I. 23052/1-J/26.

Inż. Pirgo Michał, referendarz k. p — Kierownikiem Działu Magazynowego w Wydziale Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.
№ I. 2983/27.

Pac Józef, starszy referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — Kierownikiem Działu Osobowego w Wydziale Osobowym tejże Dyrekcji.
№ I. 4395/1-F/27.

Inż. Feldt Witold — Naczelnikiem parowozowni I kl. „Łódź Kaliska" Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Inż. Horbatowski Lucjan — Naczelnikiem parowozowni I kl. „Piotrków" Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.
№ I. 1388/1-F/27.

Poruczenie kierownictwa:

Inż. Zawojskiemu Walerjanowi, Kierownikowi Działu w Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach, poruczono kierownictwo warsztatów głównych w Nowym Sączu, Dyrekcja Kolei Państwowych Kraków.
№ I. 1610/27.

Bagińskiemu Waleremu, Zastępcy Naczelnika Wydziału Osobowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — powierzono kierownictwo tegoż Wydziału.
№ I. 4395/1-F/27.

Zwolnienie ze stanowiska:

Kaliński Dyonizy — ze stanowiska Naczelnika Wydziału Rachunkowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.
№ I. 2914/1-F/27.

Przeniesienia ze względów służbowych:

Inż. Turowicz Stefan, naczelnik Oddziału Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych — do Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.
№ I. 2017/1-D/27.

Inż. Ulatowski Władysław, Naczelnik Oddziału Eksploatacyjnego w Brześciu n/B. w tym samym charakterze do Oddziału Eksploatacyjnego w Wilnie.

Inż. Walicki Stefan, Naczelnik Oddziału Eksploatacyjnego w Wilnie w tym samym charakterze do Oddziału Eksploatacyjnego w Brześciu n/B.
№ I. 3416/1-D/27.

Firewicz Władysław, Kierownik Działu Kontroli Kolei Wąskotorowych w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie—na stanowisko Kierownika Działu Towarowego tegoż Wydziału.
№ I. 20835/1-J/26.

Zwolnienie ze służby na własną prośbę:

Inż. Korzon Napoleon, Naczelnik Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku — z dniem 31 marca 1927 r. z wyrażeniem uznania za gorliwą i wybitnie owocną działalność służbową.
№ I. 3941/1-C/27.

Zwolnienie ze służby:

Arkuszewski Stefan, Geometra Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie i

Banachowicz Wincenty, starszy asesor tejże Dyrekcji,
obydwaj z dniem 31 marca 1927 r. wskutek skasowania zajmowanych przez nich stanowisk, w związku z likwidacją Dyrekcji Budowy.

Równocześnie wyrażono im uznanie za dotychczasową działalność służbową.

№ I. 4051/1-F/27.

Przeniesienie w stan spoczynku:

Eckhardt Hugo, Naczelnik Wydziału Kontroli dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z dniem 1 marca 1927 r. z jednoczesnem wyrażeniem pełnego uznania za sumienną i owocną pracę w kolejnictwie.

№ I. 23983/1-J/26.

KONKURSY:

na stanowisko kierownika działu reklamacyjnego w Wydziale Eksploatacyjnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz odpowiednia praktyka w powyższym dziale służbowym.

Termin składania podań do 25 kwietnia 1927 r.

№ I. 4853/1-D/27.

na stanowiska kierowników działów: 1) magazynowego i 2) zakupów w Wydziale Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia, oraz odpowiednia praktyka w odnośnych gałęziach służby kolejowej.

Termin wnoszenia podań do 25 kwietnia 1927 r.

№ I. 3157/1/27.

Drukarnia Państwowa. № 35921. 9.III.27. 2000.